

Ravnanje z biološko razgradljivimi kuhinjskimi odpadki in zelenim vrtnim odpadom

Z dnem 1. 7. 2011 je stopila v veljavo Uredba o ravnanju z biološko razgradljivimi kuhinjskimi odpadki in zelenim vrtnim odpadom (Uradni list RS, št. 39/2010). Uredba uvaja obvezno hišno kompostiranje ali ločeno zbiranje kuhinjskih odpadkov in zelenega vrtnega odpada (biološko razgradljivih odpadkov). V ta namen so gospodinjstva od izvajalca javne službe odvoza komunalnih odpadkov iz območja Občine Gornja Radgona, podjetja Saubermacher Slovenija d.o.o., že prejela obvestila, da se lahko vključijo v organiziran odvoz biološko razgradljivih odpadkov, sicer so dolžna te odpadke kompostirati. Ločeno zbiranje biološko razgradljivih odpadkov je bilo uvedeno predvsem iz razloga, da se je med ostalimi odpadki v znašlo tudi do 60 % biološko razgradljivih odpadkov.

Minimalne zahteve za pravilno hišno kompostiranje (priloga uredbe)

1. Odpadki, primerni za kompostiranje:

a) Zeleni vrtni odpad, zlasti:

- odpadno vejevje,
- trava,
- listje,
- stara zemlja lončnic,
- rože,
- plevel,
- gnilo sadje,
- stelja malih rastlinojedih živali,
- lesni pepel;

b) Kuhinjski odpadki, zlasti:

- zelenjavni in sadni odpadki vseh vrst,
- jajčne lupine,
- kavna usedlina,
- filter vrečke,
- pokvarjeni prehrambeni izdelki,
- kuhani ostanki hrane,
- papirnati robčki, brisače in papirnate vrečke.

2. Odpadki, ki niso primerni za kompostiranje, so vsi odpadki, ki se v okolju ne razgradijo, poslabšajo kakovost komposta in vsebujejo nevarne snovi:

- plastika,
- steklo,
- kovine,
- keramika,
- kosti,
- maščobe,
- ostanki tekstila,
- vsebina vrečk za sesalce,
- zdravila,
- oblanci in žagovina obdelanega lesa,
- mačji in pasji iztrebki,
- plenice.

3. Postavitev hišnega kompostnika:

Za postavitev hišnega kompostnika na vrtu izberemo polsenčen ali senčen prostor, zavarovan pred vetrom in lahko dostopen.

Hišni kompostnik naj ima neposreden stik s tlemi in naj bo z vseh strani primerno prezračen. Postavi se ga tako, da ne povzroča motenj (npr. smrad) na sosednjih zemljiščih. Ta osnovna pravila so primerna za vse običajne sisteme, ne glede na to ali so odprti iz lesa ali žičnati ali pa plastični zaprti hišni kompostniki.

4. Tehnika pravilnega hišnega kompostiranja:

Hišni kompostnik mora imeti neposreden stik s tlemi. Osnovna plast zdrobljenih vej poskrbi za dobro zračenje od spodaj in preprečuje zastajanje vode. Za optimalen razkrojni proces je pomembna zadostna ponudba kisika, ki jo dosežemo tako, da se suhi strukturni material (veje in zeleni obrez) in vlažni nestrukturni material (trava, kuhinjski odpadki) vedno med seboj mešajo. Kuhinjske odpadke in ostanke hrane je potrebno takoj prekriti z listjem, zemljo, travo ali rahlo zagrebsti, da preprečimo neprijetne vonjave in ne privabljamo neželenih gostov kot so podgane ali ptiči. V procesu razgradnje, ki poteka pri 50°C-60°C, mikroorganizmi, bakterije in glive proizvajajo humus in hranilne snovi, za kar pa potrebujejo določeno vlago. V času daljše poletne suše je priporočljivo vlaženje kompostnega kupa. Ko je hišni kompostnik poln oziroma po približno pol leta, njegovo vsebino preložimo. S tem ga prezračimo in pospešimo razkroj. Dozorel kompost presejemo s sitom z odprtini 15 do 20 mm, preostanek uporabimo za nadaljnji razkroj kot strukturni material.

